

Bilag.

Kirkeministeriet.

København, den 7. Marts 1947.

I Henhold til stedfundne Forhandlinger med det ærede Udvalg skal undertegnede Kirkeminister meddele, at jeg vil kunne tiltræde følgende, af Udvalget stillede Ændringsforslag

For saa vidt der fra Udvalgets Side har været rejst Spørgsmaal om i Loven om Kirkers Bestyrelse m. m. § 4, Stk. 1, 1ste Punktum, at ændre Ordene „et Udvalg, bestaaende af“ til: „et eller flere Udvalg, bestaaende af“ samt Ordet „Udvalget“ i 2det og 3die Punktum til: „Udvalgene“, skal jeg bemærke, at jeg ikke kan finde tilstrækkelig Anledning til at ændre Lovens Bestemmelser om det saakaldte „snævrere Udvalg“ eller „Forretningsudvalg“ inden for Menighedsraadet, da et saadant Udvalg i Aarens Løb har vist sig praktisk, og Loven giver Frihed til i Vedtægten for Udvalgets Tilsyns- og Myndighedsomraade at henlægge flere eller færre Opgaver inden for „de daglige Forretninger“ til nævnte Udvalg, ligesom der intet er til Hinder for, at Menighedsraadet kan nedsætte andre Udvalg, alt eftersom Forholdene i det enkelte Tilfælde gør det nødvendigt eller hensigtsmæssigt.

For saa vidt Udvalget i Forbindelse med Drøftelsen af samme Lovs § 14, Stk. 2, vedrørende Ligning til Kirkerne har været inde paa Spørgsmaalet om, hvorledes der skal forholdes med eventuelt forekommende *overskydende Ligningsbeløb*, skal jeg oplyse, at der i Indenrigsministeriets Cirkulære af 29. Juni 1933 til samtlige Kommunalbestyrelser uden for København og Frederiksberg angaaende Ligning og Opkrævning m. m. af kirkelige Afgifter, Afsnit II, trediesidste Stykke, er fastsat følgende:

„Saafremt der ved Ligningen fremkommer et Over- eller Underskud, maa dette ikke overføres til Hovedregnskabet, men skal overføres til næste Aars Ligning, saaledes at det overførte Beløb kommer i Betragtning ved Ligningsbeløbenes Fastsættelse for næste Skatteaar.“

Det skulde herefter ikke kunne forekomme, at der af de paa Folkekirkens Medlemmer lignede Beløb opspares nogen „Fond“ eller lign., men skulde dette urigtigt være sket, vil en saadan „Fond“ tilhøre Kirken og kan med fornøden Tilladelse anvendes f. Eks. til Istandsættelse af Kirke eller Kirkegaard, men derimod ikke til Opførelse af en ny Kirke, da der ikke i Lovgivningen findes Hjemmel til at ligne til Opførelse af Kirker.

For saa vidt der ved Drøftelsen af Loven om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne har været rejst Spørgsmaal om at ændre Bestemmelsen i Lovens § 1, Stk. 3, 2det Punktum, om *tvungen Distriktsdeling*, hvor der i et Sogn paa over 10 000 Indbyggere er ansat baade Sognepræst og residerende Kapellan eller Kaldskapellan, saaledes at Bestemmelsen f. Eks. fik følgende Tilføjelse: „hvis ikke Menighedsraadet og en af de paagældende Præster udtaler sig derimod“, maa jeg bemærke, at jeg ikke kan tiltræde en saadan Ændring, der vil kunne medføre en Afsvækkelse af Hensigten med Bestemmelsen, som er at hjælpe til bedre kirkelig Betjening af de store Sogne.

Carl Hermansen.

Louis Petersen.